

[Parkov.]

ændret hverken vor Stilling eller efter de Udtalelser, der foreligger fra den ærede Ordfører for Venstre, Venstres Stilling overfor Lovforslaget, at det har faaet en anden Form. I Realiteten er det det samme, og derfor er vor Stilling nøjagtigt den samme, som den har været tidligere, men med Løfte om, at hvis der kan være Tale om i visse Tilfælde at rette begaaet Uret, er vi villige til at tage det Spørgsmaal op til Behandling i Lønningsudvalget.

A. M. Hansen: Fra alle Sider erkendes det, at man ikke bør opretholde en Personalestyrke udover det strengt nødvendige. Det gælder selvfølgelig indenfor enhver Etat. Da man nu staar overfor den beklagelige Kendsgerning, at der indenfor Statsbanerne er overtalligt Personale, og det er godtgjort, at Antallet af dette overtallige Personale i Løbet af de nærmeste tre Aar vil naa op til, ja op over 1 000, saa er det naturligt, at der fra alle Sider ogsaa maa være Enighed om, at Administrationen har den Opgave at foretage den paakrævede Personalereduktion. Om alt dette er der Enighed indenfor alle Partier.

Det Lovforslag, vi nu behandler, gaar da ogsaa alene ud paa at give visse Særfordere for de 65-aarige Tjenestemænd, der fra træder som Følge af Personalereduktionen, hvad enten Fratrædelsen sker efter Ansøgning, eller den sker uansøgt, i Tidsrummet fra September i Aar til Udgangen af 1935. Disse Særfordere bestaar i Lempelser i Pensionsreglerne, saaledes at de paagældende opnaar de størst mulige Fordele ved Pensionsberegningen, ligesom de faar Ret til at faa omregnet deres Pension paa det Tidspunkt, hvor de, hvis de var forblevet i Tjenesten, vilde have opnaaet højere Pensionskvotient eller højere Pensionsindtægt. Saa-danne Lempelser anser jeg for humane og rimelige, og jeg kan tilsige mit Partis Medvirken til Lovforslagets hurtige Gennemførelse.

Munch-Petersen: Det foreliggende Lovforslags Indhold er visse Lempelser i Pensionsordningen for de 65—70-aarige, der afskediges ved Statsbanerne, og disse Lempelser kan det kommunistiske Parti naturligvis ikke have noget at indvende imod. Derimod har vi i høj Grad noget at indvende imod Forudsætningerne for dette Lovforslag. Forudsætningen er den store Personaleindskrænkning, som allerede er sket og i den kommende Tid forudsættes yderligere at ville ske ved Statsbanerne.

Der er efter Opgørelsen her afskediget 2 000 Mand i det sidste Aar og vil i de kommende tre Aar blive afskediget mindst 1 040. Det er en Forudsætning, at der ogsaa paa andre Omraader vil kunne ske Personalebesparelse.

Denne Personalebesparelse sker ved Hjælp af Rationalisering indenfor Statsbanerne, og det betyder, at Tempoet, i mange Tilfælde Arbejdstiden, sættes op, at Personalet altsaa kommer til at arbejde haardere, og at man derfor ligesom i andre kapitalistiske Bedrifter kan spare en Del Mandskab. Disse Rationaliseringsforholdsregler, som betyder yderligere Udbytning af de Tjenestemænd, som bliver vedvarende beskæftiget, og Afskedigelse af en Række andre Tjenestemænd, er vi absolut imod, og vi vil foreslaa en anden Udvej, hvis der er Overskud af Personale ved Statsbanerne og andre Statsinstitutioner, nemlig, at man gennemfører en 7 Timers Arbejdsdag og en 40 Timers Arbejdsuge. Forskellige Socialdemokrater har ved visse Lejligheder erklæret, at de er enige i, at der bør gennemføres en 7 Timers Arbejdsdag og 40 Timers Arbejdsuge, og det er i høj Grad naturligt, at Staten gaar i Spidsen paa dette Omraade. Jeg vil da anbefale, at der hurtigt fremsættes et Forslag om 7 Timers Arbejdsdag for Statens Tjenestemænd.

Korsgaard: Om selve det foreliggende Forslag har jeg ikke meget at sige, men Baggrunden for det synes mig at være af overordentlig stor Betydningsfuldhed. Man har jo Indtrykket af, at man vil gøre det til, at Ministeren er Embedsmændenes Ven i det foreliggende Tilfælde, medens Sandheden er den, at hvis man skulde kunne tale om Voldsgerninger fra det konservative Partis Side under noget som helst Forhold overfor Tjenestemændene, saa er det, der er Baggrunden for dette Lovforslag, jo en afgjort Voldshandling.

Det, man ved Forslaget tiltræber, er jo at gøre det meget ubehageligt, som man bringer en Række Tjenestemænd ud i — Tjenestemænd, som har regnet med at have en Arbejdsgiver, de kan stole paa —, en Smule mindre ubehageligt, og det kunde aldrig falde mig ind at mene, at det, at der begaaes Uret imod dem fra Statsadministrationens Side, skulde bevirke, at man stiller sig mindre velvilligt til at gøre disse Ulemper en Smule mindre, end de ellers vilde blive.

Som det allerede er oplyst af det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen, har Ministeren for ikke saa svært mange Aar siden ind-